

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tora nevi'im u-ketuvim

Leusden, Johannes

Amstelodami, 1667

Cap. XXI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39406

31 אָמַרְ: כִּי־כָל־הַיָּמִים אֲשֶׁר־בָּנִי־יָשִׁי חִי־עַל־הָאָדָמָה לֹא תִכּוֹן אֶתָּה וּמַלְכוּתְךָ וְעֵתָה שְׁלַחֲוֹקָה אֶתּוֹ אֵלַי כִּי־בֶן־מוֹת הוּא׃
 32 וַיַּעַן יְהוֹנָתָן אֶת־שְׂאוֹל אָבִיו וַיֹּאמֶר אֵלָיו לְמַה־יּוֹמֶת מַה־עֲשֶׂה׃ וַיִּטַּל שְׂאוֹל אֶת־הַחֲנִית עָלָיו לְהַכֹּתוֹ וַיִּרַע־יְהוֹנָתָן כִּי־כָלָה הָיָא מֵעַם אָבִיו לְהַמִּית אֶת־דָּוִד׃ וַיִּקַּם יְהוֹנָתָן מֵעַם הַשְּׁלַחַן בַּחֲרֵי־אֶפְרָיִם לֹא־אָכַל בַּיּוֹם הַחֲדָשׁ הַשֵּׁנִי לֶחֶם כִּי נִעְצַב לָהּ אֶל־דָּוִד כִּי הִכְלָמוּ אָבִיו׃

Quod fide-liter praestat.

וַיֵּצֵא יְהוֹנָתָן הַשֶּׁדֶה לְמוֹעֵד דָּוִד וַנְּעַר קֶטֶן עִמּוֹ׃
 36 וַיֹּאמֶר לְנַעֲרוֹ רִץ מִצֵּאֲנָא אֶת־הַחֲצִים אֲשֶׁר אֲנִי מוֹרֶה הַנָּעַר רִץ וְהוּא־יֵרֶה הַחֲצִי לְהַעֲבֹרוֹ׃ וַיָּבֵא הַנָּעַר עַד־מְקוֹם הַחֲצִי אֲשֶׁר יָדָה יְהוֹנָתָן וַיִּקְרָא יְהוֹנָתָן אַחֲרָיו הַנָּעַר וַיֹּאמֶר הֲלוֹא הַחֲצִי מִמֶּךָ וְהִלָּאֵה׃ וַיִּקְרָא יְהוֹנָתָן אַחֲרָיו הַנָּעַר מֵהֵרָה חוּשֶׁה אֶל־תַּעֲמֹד וַיִּלְקַט

החצים קרי

39 נֶעַר יְהוֹנָתָן אֶת־הַחֲצִי וַיָּבֵא אֶל־אָדָנָיו׃ וְהַנָּעַר לֹא־מִיֶּדַע מֵאוֹמֶה אֲךָ יְהוֹנָתָן וְדָוִד יָדְעוּ אֶת־הַדָּבָר׃ וַיִּתֵּן יְהוֹנָתָן אֶת־כֻּלּוֹ אֶל־הַנָּעַר אֲשֶׁר לוֹ וַיֹּאמֶר לוֹ לֶךְ הִבִּיֵא הָעִיר׃ הַנָּעַר בָּא וְדָוִד קָם מֵאֶצְל הַנָּגֵב וַיִּפְרַץ לְאֶפְרוֹי אֶרְצָהּ וַיִּשְׁתַּחֲוֶה שְׁלֹשׁ פְּעָמִים וַיִּשְׁקֹו אִישׁ אֶת־רַעְהוֹ

Davidem consolatur & confirmat.

42 וַיִּבְכוּ אִישׁ אֶת־רַעְהוֹ עַד־דָּוִד הַגִּדִיל׃ וַיֹּאמֶר יְהוֹנָתָן לְדָוִד לֶךְ לְשָׁלוֹם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְנוּ שְׁנֵינוּ אֲנַחְנוּ בְּשֵׁם יְהוָה לֵאמֹר יְהוָה יִהְיֶה בֵּינֵינוּ וּבֵינְךָ וּבֵין זָרְעֵנוּ וּבֵין זָרְעֶךָ עַד־עַד כָּאֵן עוֹלָם׃

Cap. XXI. David à Jonathane digressus, ad Achimelechum profectus est: à quo panes sacros,

כא וַיִּקַּם וַיִּלְךָ וַיְהוֹנָתָן בָּא הָעִיר׃ וַיָּבֵא דָוִד זָבָה אֶל־אֲחִימֶלֶךְ הַכֹּהֵן וַיַּחֲרֵד אֲחִימֶלֶךְ לִקְרֹאת דָּוִד וַיֹּאמֶר לוֹ מָדוּעַ אַתָּה לְבָדָךְ וְאִישׁ אֵינְךָ אַתָּה׃ וַיֹּאמֶר דָּוִד לְאֲחִימֶלֶךְ הַכֹּהֵן הַמֶּלֶךְ צוּנִי דַבֵּר וַיֹּאמֶר אֵלַי אִישׁ אֶל־יָדַע מֵאוֹמֶה אֶת־הַדָּבָר אֲשֶׁר־אָנֹכִי שְׁלַחְךָ וְאֲשֶׁר צוּיַתְךָ

צויתך ואת הנערים יודעתי אל מקום פלני אלמני :
 ועתה מה יש תחת ידך חמשה לחם תנה בידי או 4
 הנמצא : ויען הכהן את דוד ויאמר אין לחם הל 5
 אל תחת ידי כי אם לחם קדש יש אם נשמרו
 הנערים אך מאשה : ויען 6
 דוד את הכהן ויאמר לו כי אם אשה עצרה
 לנו כרתמל שלשם בצאתי והיו כלי הנערים
 קדש והוא דרך הל ואף כי היום יקדש בכלי :
 ויתן לו הכהן קדש כי לא היה שם לחם כי אם 7
 לחם הפנים המוסרים מלפני יהוה לשום לחם חם ביום
 הלקחו : ושם איש מעבדי שאול ביום ההוא 8
 נעצר לפני יהוה ושמו דאג האדמי אביר הרעים אשר
 לשאול : ויאמר דוד לאחימלק ואין יש פה תחת ידך 9
 חנית או חרב כי גם חרבי וגם כלי לא לקחתי
 בידי כי היה דבר המלך נחוי :

ויאמר הכהן חרב גלית הפלשתי

אשר הפית בעמק האלה הנה היא לוטה בשמלה

אחרי האפור אם אתה תקח לך קח כי אין אחרת

וולתה בזה ויאמר דוד אין כמוה תננה

ויקם דוד ויברח ביום ההוא מפני

שאול ויבא אל אכיש מלך גת : ויאמרו עבדי אכיש

אליו הלווא זה דוד מלך הארץ הלווא לזה יענו

במחלורת לאמר הנה שאול באלפו ודוד ברכבתו

וישם דוד את הדברים האלה בלבבו וירא מאד מפני

אכיש מלך גת : וישנו ארת טעמו בעיניהם ויתהלל

בירם ויתו על דלתות השער ויורד רירו אל זקנו :

ויאמר אכיש אל עבדיו הנה תראו איש טו

משחגע למת תביאו אתו אלי : חסר משגעים אני 16

כי

Et gla-
 dium, victo
 olim Go-
 liatho inter
 spolia de-
 tractum.
 & in Ta-
 bernaculo
 repositum
 impetrat.
 10 Inde ad
 Achis Phi-
 listhaorum
 Regem con-
 tendit :
 Ubi amen-
 tia simula-
 tione tu-
 tam sedem
 quarit.

קמץ כו' ק
 הכ בפחה
 פסקא
 כאמצע
 פסוק
 פחה
 בס"ס
 כאלפיו קרי
 ברכבתיו ק
 פחה
 בס"ס
 פחה
 בס"ס

כִּי־הִבֵּאתֶם אֶת־זֶה לְהַשְׁתַּנֵּעַ עָלַי הֲזֹרָה יִבּוֹא אֵלַי בֵּיתִי :

כב

Cap. XXII. Inde rursus in speluncam Adullam, & paulo post ad Regem Moabitaeum sese confert.

וַיֵּלֶךְ דָּוִד מִשָּׁם וַיִּמְלֹט אֶל־מְעֵרַת עַד־לָסוּ וַיִּשְׁמְעוּ אַחִיו וְכָל־בֵּית אָבִיו וַיִּרְדּוּ אֵלָיו שָׁמָּה : וַיִּתְקַבְּצוּ אֵלָיו כָּל־

אִישׁ מִצּוֹק וְכָל־אִישׁ אֲשֶׁר־לוֹ נִשְׂא וְכָל־אִישׁ מִדְּנַפְשׁ וַיְהִי עֲלֵיהֶם לִשְׂרוּיָהוּ עִמּוֹ כְּאַרְבַּע מֵאוֹת אִישׁ : וַיֵּלֶךְ

דָּוִד מִשָּׁם מִצִּפְּהַ מוֹאָב וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו מֶלֶךְ מוֹאָב יִצְאֵנָה נָא אֲבִיוֹאֲמִי אֵתְכֶם עַד אֲשֶׁר אָדַע מִהָיְעֲשֶׂה־לִּי

אֱלֹהִים : וַיִּנְחַס אֶת־פְּנֵי מֶלֶךְ מוֹאָב וַיִּשְׁבוּ עִמּוֹ כָּל־יְמֵי הַיּוֹרֵת דָּוִד בְּמִצּוֹרָה : וַיֹּאמֶר גַּד הַנְּבִיא אֵל־דָּוִד לֵאמֹר

תֵּשֶׁב בְּמִצּוֹרָה לָךְ וּבְאֶרֶץ לָךְ אֶרֶץ יְהוּדָה וַיֵּלֶךְ דָּוִד וַיָּבֹא יַעַר חֶרֶת : וַיִּשְׁמַע שָׂאוּל כִּי נִדְרַע

דָּוִד וְאֲנָשִׁים אֲשֶׁר אֵתוֹ וּשְׂאוּל יוֹשֵׁב בְּגִבְעָה תַּחֲתֵי הָאֵשׁל בְּרִמָּה וַחֲנִיתוֹ בִּידוֹ וְכָל־עֲבָדָיו נֹצְבִים עָלָיו :

וַיֹּאמֶר שָׂאוּל לְעֲבָדָיו הַנֹּצְבִים עָלָיו שְׁמְעוּ נָא בְּנֵי יְמִינִי גַם לְכַלְכֶּם יִתֵּן בֶּן־יִשִׁי שְׂדוֹת וּכְרָמִים לְכָל־כֶּסֶם יִשִׁים

שָׂרֵי אֲלָפִים וּשְׂרֵי מֵאוֹת : כִּי קִשְׂרַתֶּם כָּל־כֶּסֶם עָלֵינוּ וַאֲיִן חָלָה מִכֶּם עָלַי וְגַלְהָ אֶת־אֲזָנִי בְּכַרְתֵּם בְּנֵי עִם־בְּנֵי יִשִׁי וַאֲיִן חָלָה מִכֶּם

עָלַי וְגַלְהָ אֶת־אֲזָנִי כִּי הִקִּים בְּנֵי אֶרֶץ עַבְדִּי עָלַי לְאַרְבַּע בָּיִם הַזֶּה : וַיַּעַן דָּאג הָאֲדָמִי וְהוּא נֹצֵב עַל־עַבְדֵי שָׂאוּל וַיֹּאמֶר רְאִיתִי אֶת־בֶּן־יִשִׁי בָּא נֹבַח

אֶל־אֲחִי מֶלֶךְ בֶּן־אֲחִיטוֹב : וַיִּשְׁאַל לּוֹ בִּיהוּהוּ וַצִּידָה נָתַן לוֹ וְאֶת חֶרֶב גְּלִיָּת הַפְּלִשְׁתִּי נָתַן לוֹ : וַיִּשְׁלַח

הַמֶּלֶךְ לִקְרֹא אֶת־אֲחִימֶלֶךְ בֶּן־אֲחִיטוֹב הַכֹּהֵן וְאֶת כָּל־בֵּית אָבִיו הַכֹּהֲנִים אֲשֶׁר בָּנָב וַיָּבֹאוּ כָּל־סָם אֶל־

הַמֶּלֶךְ : וַיֹּאמֶר שָׂאוּל שְׁמַע נָא בְּכֵן אֲחִיטוֹב וַיֹּאמֶר הַנָּנִי אֲדָנָי : וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי שָׂאוּל לְמַה קִּשְׂרַתֶּם עָלַי אֶתְּהוּ וּבְכֵן יִשִׁי בְּתַתֶּךָ לוֹ לֶחֶם וְחֶרֶב

וּשְׂאוּל

Sed à Propheta monitus, Fudzam repetit.

Saul, ubi per Doegum cognovit, Achimelech sacerdotem Davidem recepisse, & rebus necessariis iurasse.

אלו קרי